736/05

Den 21. november 2005 blev i sag nr. 66.800:

xxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxx x

mod

Skandia Livsforsikring A/S
Stamholmen 151
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Skandia Livsforsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at udbetale ydelser og bevilge præmiefritagelse med virkning fra 1/4 2002.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat i dækningsberettigende grad.

Det fremgår af sagen, at klageren har en livsforsikring, som giver ret til udbetaling af ydelser og fritagelse for præmiebetaling, hvis erhvervsevnen nedsættes med mindst halvdelen.

Det fremgår endvidere, at klageren, der er født i 1967, har været involveret i 2 biluheld med 17 timers interval i 1990. Han pådrog sig i den forbindelse en whiplash-læsion. Klageren har tillige været udsat for et cykeluheld den 15/11 2001, hvorved han pådrog sig en hjernerystelse. Han oplevede en tiltagende helbredsmæssig forværring i form af svær hovedpine, nedsat koncentrations- og hukommelsesevne, hvilket resulterede i sygemelding fra jobbet som assurandør i januar 2002 og til slut afskedigelse med virkning pr. januar 2003.

2. 66.800

Der er udarbejdet en række speciallægeerklæringer i sagen:

- Erklæring dateret 5/10 1993 fra speciallæge i neurokirurgi P.D.
- Erklæring dateret 17/7 2002 fra chefpsykolog P.E.S.
- Erklæring dateret 9/1 2003 fra overlæge H.J.H fra neurologisk afdeling på Å. Sygehus.
- Resultat af positron-emissionstomografisk undersøgelse dateret 17/12 2003,
- Erklæring dateret 4/2 2004 fra chefpsykolog P.E.S.
- Erklæring dateret 4/10 2004 fra psykolog H.N.
- Erklæring dateret 18/5 2004 fra overlæge P.S. fra neurologisk afdeling på Å. Sygehus.

Arbejdsskadestyrelsen har i udtalelse dateret 8/10 2004 fastsat méngraden til 20 %. I supplerende udtalelse af 23/12 2004 har styrelsen fastholdt méngraden for de kognitive følger efter ulykken den 15/11 2001 til 15%, hvortil kommer 5 % for skuldergener, hvilket samlet giver 20 %.

Klageren blev den 28/4 2005 bevilget førtidspension med virkning fra 1/5 2005. I begrundelsen er bl.a. anført:

> "Der er tale om en dansk mand på 37 år som har været på arbejdsmarkedet siden 1987. I forbindelse med ulykke i henholdsvis 1990 og 2001 har pgl. måttet slippe kontakten med arbejdsmarkedet i 2002, da der er forøget indikation, at pgl. er alvorligt arbejdsmæssigt truet. Pgl. har i forbindelse med ulykkerne fået tilkendt erstatning fra forsikringsselskabet (méngrad på 30 %), og modtager ikke for nærværende overførselsindkomst grundet pgls. formueforhold.
>
> …
>
> HELBREDSMÆSSIGE KLAGER:
>
> Følger efter hjernerystelse og følger efter forvridning af halshvirvelsøjlen.
>
> I forlængelse heraf 3 afklarende psykologsamtaler ved en af neuroteamet anbefalet psykolog sommer 2004. JS fandtes fortsat så overvældet af sine vanskeligheder og dermed så ustabil at det ikke med gældende tilstand fandtes realistisk at gennemføre behandling/optræning, der mere målrettet sigtede mod arbejdsintegrationsforsøg.

3. 66.800

Der var i sommeren 2003 forsøgt afprøvning i REVA-center Aa., men man måtte konkludere, at revalideringsmæssig afprøvning ikke var mulig for øjeblikket. For detaljer henvises til sagsakter/ressourceprofil.

Der foreligger med henblik på forsikringssagen neurologisk speciallægeerklæring maj 2004. Neurologen resumerer, at JS er en 36-årig mand, der den 15.11.2001 styrtede på cykel og følgende uge havde tegn på hjernerystelse med kvalme og opkastninger. Patienten havde fra tidligere ulykke i 1990 bestående tendens til nakkesmerter og hovedpine. Disse gener forværret til konstante jagende nakkesmerter, ledsaget af kraftig hovedpine 2-3 dage om ugen og som noget nyt i forhold til første ulykke, et udtalt hukommelses- og koncentrationsbesvær. Der har ikke været tegn til bedring af tilstanden gennem nu mere end 2 år. Objektivt fandt neurologen let indskrænket bevægelighed for ekstension i nakke, ømhed svarende til columna cervicalis (halsrygsøjlen) og lænd samt ømhed af bløddele fra nakkefæster og ned i skuldrene. Der var ingen neurologisk udfald, men ved neuropsykologisk undersøgelse har patienten fået påvist nedsat opmærksomhed og koncentration samt nedsat hukommelse både for auditivt (hørelsen) og visuelt (syn) præsenteret materiale. Der har hverken ved MR eller PET-scanning kunnet påvises tegn på lokaliseret cerebralskade (ingen hjerneskade).
Vedrørende funktionsniveau beskriver neurologen, at JS har nakkesmerter, tendens til hovedpine, som efter sidste ulykke er blevet forværret så patienten nu, efter selv lettere fysisk aktivitet får kraftig forværring af generne, så han kun i meget begrænset omfang kan foretage fysisk aktiviteter og der er tilkommet udtalt hukommelsesbesvær, som gør, at patienten ikke kan huske aftaler, samtaler, overskue forløbene m.v. Neurologen beskriver patientens fysiske aktivitetsniveau og fritid er nedsat i ganske betydelig grad, så patientens samlede funktionsniveau og dermed erhvervsevne er nedsat i betydelig grad.
Neurologen finder det ikke sandsynligt, at patienten vil kunne revalideres til nogen væsentlige arbejdsfunktioner. Neurologen vurderer, at da der ikke har været bedring i tilstanden gennem nu 2 år, må tilstanden betragtes som værende stationær udtryk for varigt mén. Patienten har prøvet en lang række behandlinger uden andet end

kortvarig lindring. Han har været vurderet ved neuroteamet, som ikke har haft optræningstilbud til patienten."

Ankenævnet for Forsikring har i kendelse 62.389 vedrørende samme klager, men vedrørende et andet selskab, fundet, at tvisten ikke kunne afgøres uden egentlig bevisførelse, hvorfor nævnet afstod fra at afgøre sagen.

Klageren har ved sin advokat over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal udbetale invalidepension og bevilge præmiefritagelse med virkning fra 1/4 2002, på hvilket tidspunkt klageren havde været sygemeldt i tre måneder efter ulykkestilfældet.

Advokaten har til støtte for sin påstand i skrivelse af 13/5 2005 til nævnet anført:

"*at* klager opfylder forsikringsbetingelsernes pkt. 6.1. for udbetaling af forsikringsydelse, årligt kr. 348.466,00, da klagers erhvervsevne er nedsat med mindst 50 % og har været det siden 15. november 2001, hvor klager væltede på sin cykel og pådrog sig hjernerystelse med deraf følgende kognitive forstyrrelser.

at klager hermed også er berettiget til præmiefritagelse pr. samme dato på policen, samt

at klager ikke er i stand til - bedømt under hensyn til klagers nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - tjene, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har principalt påstået sagen afvist, subsidiært gjort gældende, at klageren ikke har dokumenteret, at hans erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad.

Selskabet har til støtte for den principale påstand i skrivelse af 29/7 2005 til nævnet anført, at nærværende sag forekommer identisk med ankenævnskendelse 62.389, hvor nævnet undlod at træffe afgørelse.

Vedrørende den subsidiære påstand har selskabet i skrivelsen af 29/7 2005 bl.a. anført:

5. 66.800

"Oplysningerne om klagerens helbredsproblemer i samtlige lægelige erklæringer støttes alene på klagers egne tilkendegivelser omkring smerter, træthed, svimmelhed, hukommelsessvigt mv. Der er ikke i de lægelige undersøgelser konstateret objektive fund, der kan forklare og dokumentere den svækkede tilstand, som klageren angiveligt befinder sig i.

…

Klager demonstrerer en i forhold til de smerter, der trods alt kan være til stede uden objektive fund, overraskende mangel på vilje til at medvirke til revalidering. Dette kommer bl.a. til udtryk i afsluttende notat af 12. juni 2003 fra Revacenter Å. … Det er Skandias opfattelse, at fremmøde og afbud i forhold til mulige helbredsmæssige problemer for en nu 37-årig mand ganske enkelt ikke hænger sammen.

Det fremgår af sagen, at klager har tegnet forsikring mod tab af erhvervsevne i andre selskaber. Klager er omfattet af en pensionsordning i Tryg Forsikring (nu Nordea Liv & Pension), Codan og Skandia. Klager er forsikret med løbende ydelser ved tab af erhvervsevne for ca. 650.000 kr. årligt fra Skandia og Codan. Hertil kommer retten til præmiefritagelse for pensionsopsparing samt eventuelle øvrige dækninger, som Skandia ikke kender til.

Den betydelige økonomiske sikring kan måske medvirke til manglende motivation, hvis klageren erklæres varigt uarbejdsdygtig.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at klagers oplysninger til lægerne har efterladt det indtryk, at klager tjente mange penge før sin sygemelding.

Skandia kan ikke genkende klagers beskrivelse af sin indtjeningsmæssige succes som assurandør, herunder at han var ved at indgå en aftale i regi af Skandia, der ville sikre ham en provisionsaftale på 500.000 kr. Det er Skandias opfattelse, at klageren på intet tidspunkt har haft en personlig indkomst på over 500.000 kr.

Det forhold, at klager er blevet tilkendt førtidspension giver ikke Skandia anledning til at ændre den trufne afgørelse."

6. 66.800

Nævnet udtaler:

Nævnet finder i overensstemmelse med den tidligere afsagte kendelse vedrørende samme klager, ankenævnskendelse 62.389, at fastsættelsen af klagerens erhvervsevnetab ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen
formand